

[OBROCZNIK *sb m*

N sg obrocznik.

Sł stp w innym znaczeniu, *Cn* w innym znaczeniu, *Linde XVII w.* (z *Cn*).

Duchowny w kościele katolickim, korzystający z obroku, to jest z dóbr lub dochodów kościelnych, stanowiących wynagrodzenie za spełniane obowiązki: Prebenda. Duchowny dochód albo obrok. Prebendarius. Prebendarz, Obrocznik Cervus F40 311.

Synonimy: beneficyjat, prebendarz.

Cf **OBROCZNY**

FP